

بهروز رضایی

تصویرگر: شیوا ضیایی

دعای امام زمان (ع)

علی، مردی با ایمان بود. او فرزندی نداشت و دلش می‌خواست فرزندی با ایمان و دانشمند داشته باشد تا به دین خدا خدمت کند. او دوست داشت امام زمان (ع) را ببیند و آرزویش را به امام بگوید.

اما حضرت مهدی (ع) به دستور خدا، پنهانی زندگی می‌کرد و فقط نماینده‌اش جایش را می‌دانست. علی به نماینده‌ی امام نامه‌ای نوشت و گفت: «لطفاً از امام زمان (ع) بخواه برای من دعا کند».

مدّتی بعد پیامی به علی رسید: «امام زمان (ع) برای تو دعا کرد». مدّت زیادی نگذشته بود که علی صاحب پسری شد. او نام پسرش را محمد گذاشت. محمد بسیار باهوش بود و حافظه‌ای قوی داشت و همه‌چیز را زود یاد می‌گرفت. او دوست داشت از دانشش در راه دین و خدا استفاده کند.

محمد با دعای امام زمان (ع) دانشمند مشهوری شد. او معروف به شیخ صدوق بود.

